

עד לשובו של עורך המדור, יגאל לביב, מחופשתו, ממלא את מקומו במדור זה דב אדמוני.

בתי-כנסת מתוצרת ז'אק סוסטל

שמו של ז'אק סוסטל הולך לפניו כידוד המובהק ביותר של ישראל בצרפת. סוסטל, שהיה שר בממשלות צרפת לפני עזרת דהגול לשלטון, ידוע גם כידוד קרוב של ראשי-הממשלה מנחם בגין. בעברו הוא קרובים מאד מבחינה אידיאולוגית. והנה לאחרונה, מסתבר כי ז'אק סוסטל, שנעלם מעל הבמה הפוליטית, עומד לחדש את קשריו עם ישראל. אלא שהפעם לא יהיו אלה קשרים מזדמנים אלא קשרים כלכליים מובהקים.

לסוסטל יש בצרפת מיפעל למיבנים מתועשים. מיפעל זה מייצר בין השאר גם אלמנטים להרכבת אולמות גזולים. גורם ישראלי המכיר את ז'אק סוסטל והמקורב לשר-הדתות, אהרון אבו-חצירא, — והבקיא גם בקשריו של סוסטל עם ראש-הממשלה — הגיש לא מכבר הצעה להקמת מאות בתי-כנסת מבנייה מתועשת. על-פי דו"ח של משרד-הדתות, שנמסר על-ידי שר-הדתות בעת הדיון על תקציב מישרדו, סורים עתה בארץ כ-300 מיבנים לבתי-כנסת. חברתו של ז'אק סוסטל מוכנה ליטול על עצמה את הוצאות ולבנות את 300 בתי-הכנסת תוך שנה אחת. שיטתו של בית-כנסת מתועש על-פי ההצעה יהיה כ-400 מ"ר ומחיר הקמתו יגיע ל-100 אלף דולאר. חוגים בענף הבנייה בישראל, שהידיעות על הצעתו של סוסטל הגיעו לאוזניהם, מיהרו למחות על האפשרות שסוסטל יקבל לידיו את בניית כל בתי-הכנסת הישראליים. לטענתם ניתן להקים מיבנים מתועשים לבתי-כנסת מתוצרת ישראל במחיר נמוך בהרבה מזה שמציע סוכנו של סוסטל. עתה מעניין לראות מה יגבר על מה: הנטייה לחסוך ולבנות בתי-כנסת כחול-לבן, או הרגשת החובה המפעמת בקרב יידיי סוסטל בארץ לפצותו על פעילותו הענפה למען ישראל במשך שנים רבות?

חרם על סמואל לואיס?

המוערים על המבקשים לבקר בארה"ב. במכתבם הם מציינים כי פשטו שמועות על מיקרים של תשלום לשדתלנים המס-דירים שרועים.

עתה טוענים הבוגרים כי עד שלא

במאבק בלתי שיגרתי עומדים לפתוח מאות ישראלים בוגרי אוניברסיטאות האווארד וקולומביה בארצות-הברית. המסקת תקופה, למען ה"כבוד" ויעדו הוא הפסקת התופעה המבישה והגילית לעיני כל מי שמזדמן לבניין שגרירות ארצות-הברית בישראל. משעת לילה מאוחרת מזדמן במקום תור של מאות ישראלים המבקשים אשרות לביקור בארצות-הברית.

בוגרי האוניברסיטאות האמריקאיות שיגורו לאחרונה מיכתב את שר-החוץ "אמריקאי, סייורס וואנס, בו הם מתרעים על התופעה וטוענים כי השיגור האמריקאי בישראל, סמואל לו-ויס, אינו נותן בישראל, סמואל לו-ויס, למרות הפניות אליו.

בדיקה, שערכה קבוצה של הבוגרים, העלתה כי לטיעון המושמע מחוגי ה"שגרירות — כאילו הקשיים במתן אשרות כניסה לישראלים לארצות-הברית מקורם בבקשה של ממשלת-ישראל — אין כל כסיוי במציאות. מרבית המבקשים לבקר בארצות-הברית יוצאים לשם למטרות עסקים או ביקור בני-משפחה. עובדה היא, שגם הקשיים המוערים על ידי המחלקה הקונסולרית בשגרירות אינם עוצרים את גל הידידה לארצות-הברית. במיוחד זועמים הבוגרים נוכח תופע-ההשתדלות, שהתפתחה עקב הקשיים

השגריר לואיס
 חרם חברתי?

יתקן הטיפול במתן אשרות לישראלים המבקשים לבקר בארה"ב, הם מתכוונים לפעול למניעת הזמנת השגריר האמריקאי לאירועים חברתיים וציבוריים בישראל.

הקיצוץ -

יודשת הקאפיטליזם

בימים אלה, כאשר קיצוץ גיבועת-ברנר חגג יובל לקיומו, הוא יכול היה לציין את החג באירוע מיוחד: סילוק שריד הקפיטליזם האחרון מתחומי הקיצוץ.

כאשר עלו חברי הקיצוץ על הקרקע הם מצאו, לא הרחק מקיבוצם, בתים של שתי מישפחות יהודיות שעלו באותן שנים ארצה. היו אלה מישפחת רוקס מאיטליה וממשפחת זקס (קרובי בעלי משפחה ומגורמים).

שתי המישפחות חיו את חייהן בניחו-תא שנים רבות בשכונת לקיבוץ המשגשג, עד שמחמת העיניים גבולות המשק מצדו של עמנון משגשג גבולות בעיבורן של קרקעות הקיבוץ. כמובן שקיום שתי ה-אחוזות הפרטיות בלב המשק לא נשא חן בעיני אנשי הקיבוץ, שניסו לפנות את המישפחות.

ואכן, לפני כמה שנים פונתה מישפחת זקס, תוך קבלת פיצוי מינימאלי עבור הבית והקרקע שהעבירה לרשות הקיבוץ. לאחרונה הצליחו חברי גיבועת-ברנר להחזיר פטר גם מהשריד האחרון של הקאפיטליזם בתחומם. תמורת סך של חצי מיליון ל"י ירש הקיבוץ את נחלתה של מישפחת רוקס.

המידוץ להחתמת תשקיף "כלל"

שבת וביום הראשון דיווח לקנדים כי הם יכולים לצרף את חתימתם לתשקיף. בריצה מהירה העביר שליח מהחברת "כלל" את התשקיף החתום להנהלת ה-בורסה.

חוגים יודעי-דבר ב"כלל" מספרים כי חמת דברת על הפשלה טרם שכנה. הם מנסים עתה לנחש מי יהיה הקורבן לחימה זו — המזכיר-השכחן או השותף-הקנדיים!

במצב מביך מאוד מצא את עצמו לפני מספר שבועות מנכ"ל קונצרן "כלל", אהרון דברת. הסיבה למצבו העדין של דברת יסודה במה שמכונה עתה ב-חברה בשם "פשלת השנה".

בשעתו הודיעה "כלל" על כוונתה להגיש תשקיף לקראת הנפקת מניות

מנכ"ל דברת
 פשלת השנה

חדשות לגיוס הון בבורסה. מועד הגשת התשקיף נקבע לאחד מימי ראשון בצהריים. והנה, ביום השני שקדם לאותו יום ראשון, נתגלה כי מזכיר החברה, אפ"ל זוסמן, שכח להחתים את השותפים הקנדיים ב"כלל" על התשקיף.

מיהרו אנשי "כלל" להתקשר עם שותפי-החברה אבל אלה סרבו בכל תוקף לחתום על התשקיף. אהרון דברת עצמו ניסה לשכנעם באמצעות הטלפון — אך הם בשלהם. "הגיע הזמן שתנהגו בנו כשותפים של ממש", טענו, "אנחנו לא חותמים בלנקו".

השעון לא עמד מלכת ואהרון דברת התמלא זעם על הפשלה. הוא ניסה לגייס גורמי תיווך בינו לבין שותפיו הקנדיים. ואומנם, אחרי לחץ אדיר, נאותו סוף סוף הקנדים להגמיש את עמדתם. הם היו מוכנים לחתום על התשקיף אבל בתנאי שעורך-דין ירושלמי, הקשור לאחד מהשותפים הקנדיים, יעבור על התשקיף ויביע את דעתו אם ניתן לחתום עליו. הפרקליט הירושלמי יגאל ארנון מיהר אצל עמיתו, עורך-הדין יהודה רווה והמציא לידיו את התשקיף. רווה הסתגר במשרדו ובילה שם את יום ה-

יבוא בקבוקים

מתורכיה

מאות אלפי בקבוקים יגיעו בשבועות הקרובים בדרך האוויר מתורכיה. יהיו אלה בקבוקים ריקים, מתוצרת מיפעל תורכי, המיועדים עבור מיפעל המשקאות הקלים "7 אפ", בעזה. זהו יבוא ראשון מסוגו מזה שנים והוא נעשה כדי להתגבר על המחסור החמור בבקבוקים בי-מיפעל העזתי, שנוצר אחרי שהוחל לשווק את תוצרתו בישראל.

המפיצים הישראלים של המשקה מספקים אותו בשלב זה רק במרכזי-ה-ארץ. המיפעל העזתי, שלמעשה רק מער-בב את המשקה, מתרכיזים מוכנים מגיעים ממיפעל-האם בארצות-הברית, אינו מספיק להדביק את הביקוש שנוצר בישראל.

הפרק העיקרי במסלול המילוי של הבקבוקים נוצר כתוצאה ממחסור בבקבוקים ריקים. ניסיונות בעל המיפעל העזתי לרכוש מיליון בקבוקים ממיפעל הבקבוקים בירוחם השיב ל"טמפו" — שסיפק לו בעבר בקבוקים ללא הגבלה — נתקל בסירוב. סירוב זה נובע, ככל הנראה, מהתנגדותם של יצרני המשקה אות-הקלים בארץ לחזירתו של המשקה האמריקאי, הממולא בעזה, לישראל.

כדי להתגבר על הבעיה, פנה בעל המיפעל בעזה לחברת-האסם בארצות-הברית וזו הסדירה לו אספקת בקבוקים ריקים מבית-חרושת תורכי. הבקבוקים יגיעו לארץ כשהמיפרטים בעברית כבר מוטבעים בהם.

מנהלי חברת "7 אפ" בארצות-הברית עוקבים בעניין אחרי קליטת המשקה שלהם בישראל. אם יגיעו המפיצים הישראליים, שבראשם עומד צ'יין לוי, בעל מייסדת "ציון" שבכרם-התימנים, לשיווק של מיליון בקבוקים בחודש, עשויים מנהלי החברה לעודד את המיפעל בעזה להרחבה ולמילוי סוגים נוספים של משקאות-קלים מתוצרתם.

המתות להתנדב

והמתנדבות המתות

אלו. בירור שנערך העלה, כי חלק ניכר מהסכומים שנתקבלים מוקצב לאחזקת העסקנים המפעילים את האגודה ורק מיעוטו משולם למתנדבות כדמי-כינס.

נושא נוסף המדאיג כמה מהמקורבים האגודה נובע מן הדרשה שהופנתה אל הנהלת האגודה ומבקר-המדינה, לבחון את הידיעות כאילו גובה האגודה תש"לום גם עבור מתנדבות "מתות" — כלומר כאלו שחללו להיות חבורות באגודה.

התהליך מתרחש בצורה הבאה: כ-10% מהמתנדבות המתחילות בראשית השנה את שירותן הלאומי נושרות במה-לך השנה מסיבה זו או אחרת. אולם האגודה ממשיכה לקבל תשלום מהגופים המממנים, לפי רשימות המתנדבות כפי שהיו בתחילת השנה.

אם יסתבר בבדיקה שיש אמת בטענת נות אלה שנועלו נגד האגודה, עלול הדבר לגרום נזק רציני למיפעל חשוב זה של השירות הלאומי.

שמו של עורך-הדין דב פרומן אולי אינו מוכר כל כך בציבור הרחב, אולם בקרב העוסקים בתחום התנדבות בנות ישראל לשירות לאומי מהווה שמו "מיר-מא"י פרומן מוכר ככולדזה הפועל מ"אחרי ההתעצמות של ה"האגודה, הפועל מתנדבות בעם".

האגודה, שפרומן הוא היו"ר שלה, קשורה למפד"ל, שפרומן לרשות בתי-חי-ליס עזרות לאחיות, ולרשות מוסדות-חינוך סיעות למורות.

אולם לאחרונה נקשרו עננים מסביב לפעילות אגודה זו. אין זה, חלילה, בשל הידידה במספר הבנות המתנדבות. נה-פוך הוא. מסתבר שלאחרונה מתות יותר ויותר בנות להתנדב לשירות לאומי. כל מי שפוגש בנות המתנדבות — הפטרות משירות בצה"ל — מצוין לשבח את מסי-רותן לתפקידן. אי שביעות הרצון נובעת מהמחיר של 3000 ל"י לחודש, אותו נדרשים לשלם הגופים המעסיקים את המתנדבות לאגודה, עבור פעילותן של